

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิจัยครั้งนี้มีใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมวิธี โดยการใช้การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Method) ใช้ระเบียบการวิจัยเชิงปรากฏการณ์วิทยา (Phenomenological Study) และการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Method) ในการศึกษาสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดชลบุรี โดยผลการศึกษาด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาด้วยการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Method) การเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก แบ่งได้เป็น 4 สาเหตุความล้มเหลว ดังนี้

1. สาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษจากผู้เรียน
2. สาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษจากผู้สอน
3. สาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษจากหลักสูตรและกิจกรรมการเรียน

การสอน

4. สาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษจากสิ่งแวดล้อม

ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การสังเคราะห์ข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลัก

ตอนที่ 2 การสังเคราะห์ข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลรอง

การจากศึกษาครั้งนี้ด้วยการสัมภาษณ์ในเชิงลึกนั้น มีผู้ให้ข้อมูลจาก 12 โรงเรียน

10 อำเภอ ภายในจังหวัดชลบุรี จำนวน 60 คน โดย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ต่ำ และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง และกลาง และผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ เป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลรอง และซึ่ง โรงเรียนที่ให้ข้อมูลได้แก่

ตารางที่ 4 โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ

โรงเรียน	อำเภอ
1. โรงเรียนเกาะสีชัง	อำเภอเกาะสีชัง
2. โรงเรียนชลราษฎรอำรุง	อำเภอเมือง
3. โรงเรียนชลราษฎรอำรุง ๒	อำเภอเมือง
4. โรงเรียนบ้านบึง “อุตสาหกรรมนุเคราะห์”	อำเภอบ้านบึง
5. โรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์	อำเภอบ่อทอง
6. โรงเรียนพนัสพิทยาคาร	อำเภอพนัสนิคม
7. โรงเรียนพานทอง	อำเภอพานทอง
8. โรงเรียนโพธิ์สามพันพิทยาคาร	อำเภอบางละมุง
9. โรงเรียนศรีราชา	อำเภอศรีราชา
10. โรงเรียนสาริต “พินุลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา	อำเภอเมือง
11. โรงเรียนสิงห์สมุทร	อำเภอสัตหีบ
12. โรงเรียนหนองใหญ่ศิริวรราวิทยยา	อำเภอหนองใหญ่

ตอนที่ 1 การสังเคราะห์ข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้ผลการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลัก คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ดังนี้

สาเหตุของความล้มเหลวของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1. สาเหตุความล้มเหลวการเรียนภาษาอังกฤษด้านตัวผู้เรียน เป็นสาเหตุที่เกิดจากปัญหาความรู้สึกลึกคิด การกระทำที่ผู้เรียนผู้ให้ข้อมูลหลักมีต่อตัวเอง รวมทั้งครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีต่อตัวผู้เรียน

การไม่เข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน ผู้เรียนไม่เคยได้เข้าร่วมในกิจกรรมที่เป็นภาษาอังกฤษที่ทางโรงเรียนจัดขึ้นนอกชั้นเรียนเลย

“ไม่เคยเลยคะ ไม่เคย...ก็จัดแหละ แต่ไม่ได้เข้าร่วม ก็แบบว่าหนูอยู่โรงเรียนนี้หนูไม่ค่อยสนิทใจเท่าไร ถ้าถามว่าชอบไหม ถ้าอยู่โรงเรียนเก่า ถ้าถามว่าชอบอังกฤษไหม ชอบภาษาอังกฤษนะ ชอบมากกว่าภาษาไทย”

(นักเรียนหญิงคนที่ 1)

“ไม่มีครับ ทำแต่กิจกรรมอย่างอื่น อังกฤษไม่เน้นครับ”

(นักเรียนชายคนที่ 1)

การไม่มีโอกาสการใช้ภาษากับเจ้าของภาษา ผู้เรียนไม่เคยมีโอกาสดูได้ใช้ภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษาเลย

“ไม่ ไม่”

(นักเรียนหญิงคนที่ 1)

“ไม่เคย”

(นักเรียนหญิงคนที่ 2)

“ไม่มีเลยครับ”

(นักเรียนชายคนที่ 2)

การไม่ทำการบ้าน ผู้เรียนทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษไม่สม่ำเสมอ ไม่ชอบทำ ไม่รู้เรื่อง และลอกการบ้านส่งครูผู้สอน

“ไม่สม่ำเสมอ อ่านไม่รู้เรื่อง แล้วไม่ทำแล้วทำไม ลอกเพื่อนไง”

(นักเรียนหญิงคนที่ 3)

“ไม่ค่อยทำ เราไม่ชอบแล้วเราก็ทำไม่ค่อยได้ด้วย”

(นักเรียนชายคนที่ 2)

“บางครั้งก็มีการบ้านมากเกินไป”

(นักเรียนชายคนที่ 8)

ความกลัวการผิดพลาด ผู้เรียนกลัวในเรื่องสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ กลัวว่าเมื่อสื่อสารไปแล้วจะทำให้คู่สนทนาจะฟังแล้วไม่รู้เรื่องไม่เข้าใจ ไม่กล้าที่จะพูด กลัวการพูดที่ผิดพลาดไวยากรณ์ พูดคำศัพท์ที่ผิด และ กลัวเพื่อนหัวเราะ

“ถ้ามาคุยกับเพื่อนก็ให้เพื่อนช่วย ก็ไม่รู้ ก็พูดแล้วก็อธิบายให้เค้าฟัง แต่ไม่รู้ว่าเค้าจะฟังรู้เรื่องหรือไม่เล่า”

(นักเรียนหญิงคนที่ 1)

“ส่วนมากการพูดจะนึกประโยคไม่ออกอะคะ ก็เลยไม่กล้าพูด กลัวตัวเองพูดผิดอะไร อย่างเนี่ยคะ ก็เลยไม่กล้าพูด ไม่มั่นใจในตัวเอง”

(นักเรียนหญิงคนที่ 2)

“วัฒนธรรมไทย เด็กไม่กล้าแสดงออก ถ้าจะให้พูดอะไรก็จะอาย”

(อาจารย์ A)

“กลัวเพื่อนหัวเราะ”

(นักเรียนชายคนที่ 3)

“กลัวผิดเหมือนกับดั้งเดิม ไม่ใช่กลัวฝรั่ง เพราะเค้ารู้ว่าฝรั่งไม่ว่าอะไร แต่เค้ากลัว
อายเพื่อน กลัวเพื่อนหัวเราะเยาะใส่ เพราะคนไทยเป็นอย่างนี้ เห็นการผิดพลาดเป็นเรื่องตลก
แก้ค่านิยมนี้ไม่ได้”

(อาจารย์ J)

“กลัวการพูดผิดมาก ๆ ก็เลยทำให้ไม่กล้าพูด”

(นักเรียนหญิงคนที่ 3)

เจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษไม่ดี รู้สึกว่า
เป็นวิชาที่น่าเบื่อ ไม่ชอบ เรียนแล้วไม่รู้เรื่อง รู้สึกว่ายาก และไม่ใช้ภาษาแม่
“เป็นวิชาที่น่าเบื่อ”

(นักเรียนชายคนที่ 4)

“รู้สึกว่ายากก็ว่ายากก็ว่ายาก จะว่าเกลียดก็ไม่เกลียด กลาง ๆ ครับ เรียนก็ได้ไม่เรียนก็ได้
ใจจริง ๆ ไม่ชอบ เรียนไม่รู้เรื่องครับ”

(นักเรียนชายคนที่ 1)

“ไม่ค่อยสนใจภาษาอังกฤษเลยเพราะไม่รู้เรื่อง ก็เลยไม่สนใจวิชา”

(นักเรียนหญิงคนที่ 3)

“น่าเบื่อ ใจ ฟังไม่รู้เรื่อง”

(นักเรียนหญิงคนที่ 3)

“ไม่ค่อยให้ความสนใจเท่าไร ลักษณะที่เค้าไม่ชอบ เค้าจะเมินเลย”

(อาจารย์ B)

“ไม่ใช้ภาษาของเรา ยาก”

(นักเรียนชายคนที่ 5)

“ไม่เก่งอังกฤษแล้วก็ไม่ชอบอังกฤษด้วย ก็ไม่ใช้ภาษาที่คุ้นเท่าไร”

(นักเรียนชายคนที่ 2)

“รู้สึกไม่ค่อยชอบเท่าไรครับ มันไม่มีพื้นฐานที่ดี แล้วเราก็ก็น่าสนใจบทเรียนด้วย”

(นักเรียนชายคนที่ 2)

“ไม่ชอบตั้งแต่เริ่มต้น”

(นักเรียนชายคนที่ 2)

“แบบว่าเรามีอคติกับภาษาอังกฤษอยู่แล้วก็เลยไม่ชอบเท่าไร เพราะภาษาอังกฤษมันยาก รู้ตั้งแต่ว่าเข้า ม.1 ที่นี้ โดย อ.ภาษาอังกฤษค่าตลอดเลยก็เลยรู้ลึกว่ายาก มันต้องยาก”

(นักเรียนชายคนที่ 3)

“เพราะว่าผมมีอคติกับมันมากเกินไปมั้งครับ ก็เลยไม่อย่างเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับมันมากเกินไป เคยล้มเหลวกับภาษาอังกฤษ ก็เลยอคติกับมันตั้งแต่ครั้งนั้นครับ”

(นักเรียนชายคนที่ 3)

“เพราะภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาของเราละ”

(นักเรียนชายคนที่ 3)

“ไม่ชอบ ไม่ใช่ภาษาของเรา ไม่ค่อยได้ใช้ ไม่รู้เรื่อง”

(นักเรียนชายคนที่ 8)

เพิ่มเติม การขาดความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ผู้เรียนไม่ตั้งใจในการศึกษา ไม่พยายามที่จะไฝ่หาความรู้

“อาจจะไม่ตั้งใจเรียนก็ได้ ไม่ขยัน ไม่ศึกษา แบบไม่สนใจอะไรอย่างนี้”

(นักเรียนหญิงคนที่ 1)

“ไม่สนใจ”

(นักเรียนหญิงคนที่ 2)

“ไม่สนใจมาตั้งแต่ต้นแล้วละครับ”

(นักเรียนชายคนที่ 5)

“ไม่ค่อยสนใจภาษาอังกฤษเลยเพราะไม่รู้เรื่อง ก็เลยไม่สนใจวิชานี้”

(นักเรียนหญิงคนที่ 3)

“เด็กเรียนอ่อนเค้าจะไม่สนใจอะไรเลย วิชาอะไรเค้าก็ไม่สนใจ ไม่ว่าจะเป็นเรียนอะไร เค้าก็ไม่สนใจ”

(อาจารย์ C)

“ไม่ใส่ใจบางคนไม่ใส่ใจ”

(อาจารย์ A)

“ไม่สนใจเค้าก็จะนอน นอนเรียนเอาการบ้านขึ้นมาทำ”

(อาจารย์ D)

“ไม่ค่อยตั้งใจ”

(นักเรียนชายคนที่ 6)

พื้นฐานความรู้เดิมภาษาอังกฤษไม่ดี ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้เดิมไม่ดี โรงเรียนที่เรียน ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาหรือชั้นมัธยมศึกษาไม่มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนวิชา ภาษาอังกฤษ

“โรงเรียนเดิมอาจารย์ไม่แน่นเท่าโรงเรียนนี้”

(นักเรียนหญิงคนที่ 2)

“เค้าไม่รู้มาตั้งแต่ต้น”

(อาจารย์ F)

“พื้นเค้าไม่ดีตั้งแต่ประถมแล้ว คือประถมสอนเค้าเนี่ย พอเค้าไม่เข้าใจ เริ่มแรกจากไม่ ชอบมาก่อนแล้ว”

(อาจารย์ E)

“ตอนเรียนประถมครูสอนอย่างไร ก็สอนไปอย่างนั้นให้รู้ ABC แค่นั้นก็พอแล้ว เค้าสอน มาอย่างนี้อะหรือไม่ได้จ้ะ ไม่ได้แน่นเลยหรือ อืม ก็เค้าสอนมาอย่างนี้ หนูถึงไม่รู้เรื่อง พอมัธยม (ต้น) ก็สอนมาอย่างตอนประถม สอนไม่รู้เรื่องเหมือนเดิม หนอก็เลยรู้สึกว่ามันยาก ไม่รู้เรื่อง อืม ตั้งแต่ เริ่มต้นไม่รู้เรื่อง เรียนไม่รู้เรื่องมาตลอดเลย”

(นักเรียนหญิงคนที่ 3)

“จากพื้นฐาน พื้นฐานเค้าจะมาไม่เท่ากัน บางคนไม่เคยเรียนเลย”

(อาจารย์ B)

“พื้นฐานของผมที่มาจากป. 5 ก็ไม่ดี พื้นฐานอาจารย์เค้าก็ไม่แน่นมากครับ เค้าจะเน้นวิชา อื่นที่ผมเรียนมากกว่า”

(นักเรียนชายคนที่ 2)

“ก็พื้นฐานเค้าไม่ดีมาก่อน”

(อาจารย์ A)

เจตคติที่ไม่ดีต่อครูผู้สอน ผู้เรียนมีความรู้สึกต่อครูผู้สอนไม่ดีตั้งแต่เริ่มเรียนวิชา ภาษาอังกฤษครั้งแรก ไม่ชอบพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน ไม่ชอบบุคลิกของครู

“อันแรกสุดมันน่าจะเกิดจากทัศนคติ คิดว่าน่าจะอยู่ที่ครูครั้งแรกที่เรียน ครั้งที่เค้าเรียน ภาษาอังกฤษ ตั้งแต่เล็ก เป็นต้นมาเลย ถ้าเค้าเจอครูที่เข้าใจ เจอครูที่เค้าไม่สอนเกี่ยวกับเรื่องเนื้อหา มากเกินไป ให้รู้สึกสบาย ๆ เค้าน่าจะชอบ ส่วนใหญ่ 90% มาจากตรงนั้น”

(อาจารย์ G)

“ครูเค้าอาจไม่ชอบครู อาจจะพิตมากกับเค้า หรือครูเครียด ฟังจากเด็ก ๆ เวลาคุยกับเค้า อาจารย์ขาดตอนเด็ก ๆ อะ หนูอะ โคนครูตี โคนครูดุ โคนอะไรประจําเลย ก็เลยแบบว่าทำให้หนูไม่ชอบเลย”

(อาจารย์ D)

“ไม่ชอบครูที่ใช้อารมณ์ของตัวเองมาใช้ เอาแต่ความคิดของตัวเองว่านักเรียนต้องทำได้ไม่ดี ไม่ชอบ”

(นักเรียนชายคนที่ 3)

“อาจารย์บางคนเค้าโหดหน่อย เขียนงานไม่ได้ก็ดุ ตอนเด็กอะครับ ก็เลยไม่ค่อยชอบครู”

(นักเรียนชายคนที่ 8)

ขาดความคาดหวังในอนาคตของตนเอง ผู้เรียนขาดความคาดหวังในอนาคตของตนเองว่าจะทำอะไร ประกอบอาชีพอะไร

“ไม่ใฝ่ฝันอยากเป็นอาชีพอะไร”

(นักเรียนชายคนที่ 4)

“ยังไม่รู้เหมือนกัน”

(นักเรียนหญิงคนที่ 3)

“อยู่ที่ตัวเค้า ความมุ่งหมายคืออะไร ถ้าเค้ามีแรงขับในส่วนตัวของเค้า ตัวเค้าเองก็จะได้อัตตังความหวังว่าจะเป็น แพทย์ วิศวกร เค้าก็จะสนใจในทุกวิชา”

(อาจารย์ C)

การไม่ได้ใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเท่าที่ควร ใช้เฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น

“ใช้แต่ในเวลาเรียน”

(นักเรียนชายคนที่ 2)

“ไม่ค่อยได้ใช้”

(นักเรียนหญิงคนที่ 2)

ความวิตกกังวล ความเครียด ผู้เรียนมีความวิตกกังวล ความเครียดจากการบ้าน หรืองานที่ได้รับมอบหมาย จากพฤติกรรมการสอนของครู

“ถ้าไม่ทำการบ้านส่งก็ไม่มีลายเซ็นอาจารย์ ซึ่งเป็นคะแนน ก็เครียด ขาดไปตายเซ็นนึ่งก็เครียด”

(นักเรียนหญิงคนที่ 2)

“บางครั้งเราเครียดกับงานเราทำไม่ได้ ทำให้เราเครียด”

(นักเรียนหญิงคนที่ 2)

“สมมุติว่าตอบอะไรไม่ได้ อ่านอะไรไม่รู้เรื่องก็จะคำ คำ แล้วบางครั้งก็ออกไปเลย ก็รู้สึกเครียด ทำไมเราทำไม่ได้ ในขณะที่เพื่อนคนอื่นทำได้”

(นักเรียนชายคนที่ 3)

“สนใจภาษาอังกฤษ แต่ว่าบางครั้งรู้สึกเครียดกับมันเกินไป”

(นักเรียนชายคนที่ 3)

“พวกนักเรียนจะต้องตอบคำถามครู ทุกคนมีโอกาสดตอบเหมือนกัน ก็เลยมีเครียดบ้าง”

(อาจารย์ H)

“ทางบ้านคาดหวังสูง แต่เค้าก็สนับสนุนเต็มที่ ก็มีบ้างบางครั้งก็เครียด”

(นักเรียนชายคนที่ 8)

“ที่โรงเรียนถ้าจะคาดหวังกับนักเรียนสูง ถ้าเจออย่างนี้ก็จะทำให้เรากดดัน ก็ยังเรียนไม่รู้เรื่อง”

(นักเรียนชายคนที่ 7)

“ก็เครียด ก็อาจารย์ถามมาแล้วตอบไม่ได้ แต่เพื่อน ๆ ในห้อง ก็ช่วยกัน”

(นักเรียนชายคนที่ 7)

ขาดความคาดหวังเกี่ยวกับตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนไม่มีความคาดหวังเกี่ยวกับเรียนการเรียนภาษาอังกฤษเลย

“ไม่คาดหวังเลย”

(นักเรียนหญิงคนที่ 3)

“ไม่คาดหวังเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ”

(นักเรียนชายคนที่ 5)

“ก็ไม่ได้คาดหวังอะไร ก็แค่ขอให้สอบให้ผ่าน ให้ตั้งใจเรียน แล้วภาษาอังกฤษ ก็ไม่ได้หวังมาก ก็แค่ให้เรียนแบบพอไปได้”

(นักเรียนหญิงคนที่ 1)

“ไม่คาดหวังในการเรียนภาษาอังกฤษ”

(นักเรียนหญิงคนที่ 4)

2. สาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษด้านผู้สอน เป็นสาเหตุที่เกิดจากปัญหาความรู้สึกลึกซึ้งที่ผู้เรียนมีต่อตัวครูผู้สอน และสาเหตุที่มาจากตัวครูผู้สอนเอง

พฤติกรรมการสอนของครู ครูผู้สอนแล้วทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่ายาก ไม่ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน ใช้อารมณ์ในการสอน

“ครูสอนให้เรียนยาก งง”

(นักเรียนชายคนที่ 4)

“ชอบให้นักเรียนมีส่วนร่วม ไม่ใช่มาแบบพูด ๆ ๆ คนเดียว กลับ”

(นักเรียนชายคนที่ 1)

“ไม่ชอบครูภาษาอังกฤษที่ใช้แต่อารมณ์ตัวเอง”

(นักเรียนชายคนที่ 3)

บุคลิกภาพของครู ผู้สอนดู ใช้อารมณ์กับนักเรียน

“เพื่อนบางคนเค้าไม่ชอบอาจารย์ อาจารย์เค้าดู”

(นักเรียนหญิงคนที่ 2)

“ไม่ชอบครูที่ใช้อารมณ์ของตัวเองมาใช้ เอาแต่ความคิดของตัวเองว่านักเรียนต้องทำได้
ไม่ดี ไม่ชอบ”

(นักเรียนชายคนที่ 3)

การไม่ใช้สื่อการสอน ผู้สอนไม่ใช้สื่อในการสอน

“อยากให้ครูใช้สื่อ สื่อสำคัญมาก”

(นักเรียนชายคนที่ 3)

“ชอบให้นักเรียนมีส่วนร่วม ไม่ใช่มาแบบพูด ๆ ๆ คนเดียว กลับ”

(นักเรียนชายคนที่ 1)

วิชาเอกของครูผู้สอน ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาไม่ได้จบใน
วิชาเอกภาษาอังกฤษ แต่ต้องมาทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

“เค้าไม่ได้เรียนมาให้เค้าไปสอนตั้งแต่ประถมยันม. 3 อย่างเนี่ย ยังบอกเลยว่ามหัสจรรย์
มากเลขที่สอนได้เงี้ย ที่พูดไม่ได้ว่าเค้านะ แต่เห็นใจเค้าเพราะเป็นเราทำไม่ได้ ครูที่จบเอกอังกฤษ
ไปสอนประถมน้อยมาก ส่วนใหญ่ไม่มีเลย แล้วพออย่างนี้มันก็ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้การสอนซะใหม่ละ
แล้วก็ทีผลต่อเด็กด้วย”

(อาจารย์ G)

“แล้วครูประถมไม่ใช่เอกอังกฤษโดยตรงมาสอน เริ่มแรกที่เค้าไม่รู้เค้าอาจจะสอนผิด
แล้วประถมเนี่ยครูสอนทุกวิชา ดังนั้นเค้าจะสอนได้ไม่ดีเท่ากับเอกโดยตรงและเค้าสอนไม่ได้
เค้าจะสอนน้อย อันไหนเค้าสอนได้เค้าก็สอนเยอะ ดังนั้นเด็กจะได้ความรู้ภาษาอังกฤษน้อย”

(อาจารย์ E)

“อาจารย์เค้าไม่ได้จบมาโดยตรงอะค่ะ ที่นี้มันจะดีกว่า คืออาจารย์เค้าเรียนจบมาโดยตรง
แต่ที่นู่นเค้าจบมาจากสาขาอื่น แต่ต้องมาสอนภาษาอังกฤษค่ะ”

(นักเรียนหญิงคนที่ 3)

ภาระงาน ครูผู้สอนมีภาระงานนอกเหนือจากการสอนมาก ทำให้ไม่สามารถเตรียมการสอนได้

“มีผลต่อการเตรียมการสอนของอาจารย์มาก ทุกครั้งที่คุยกัน ทำไมรัฐบาลเค้าถึงไม่คำนึงถึงว่าการเตรียมการสอนสำคัญมาก”

(อาจารย์ G)

“เยอะจะเป็นผลมาเลย ครูทำงานชุมชน บางครั้งเราต้องออกไปในช่วงที่มีการเรียนการสอน ปัญหาก็คือเราต้องเตรียมใบงานไว้ให้พร้อมเสมอ”

(อาจารย์ E)

สาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นสาเหตุที่เกิดจากการจัดทำหลักสูตรหรือจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีความไม่เพียงพอต่อการเรียนการสอนของผู้สอน

ช่วงเวลาในการฝึกทักษะ เป็นสาเหตุที่เกิดจากปัญหาช่วงเวลาในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษมีน้อย ทำให้เวลาในการฝึกทักษะ 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษมีไม่เพียงพอ

“อ.ให้ฝึก คิดว่าไม่เพียงพอ”

(นักเรียนชายคนที่ 4)

“ช่วงเวลาในการฝึกทักษะก็มีบ้าง แต่ไม่เพียงพอ ส่วนมากเราไม่ได้อยู่กับวิชาเดียว เรามีการบ้านทุกวิชา ก็ทำทุกวิชา”

(นักเรียนหญิงคนที่ 2)

“ไม่เพียงพอ เวลาเรียนสัปดาห์หนึ่งแค่ 2 คาบครับ อาจารย์ก็ติดกิจกรรมอื่น ๆ ด้วย”

(นักเรียนชายคนที่ 2)

“ไม่พอ เพราะตอนนี้เราได้แค่ 3 คาบเอง เมื่อก่อนมองว่าภาษาอังกฤษ 4 คาบกำลังดีเลย กำลังน่าฝึก ตอนนี้ไม่พออย่างเด็ดขาดเลย คุณจะมาโปรโมทให้เราพัฒนาทางด้านนี้ แต่คุณมาลดคาบ”

(อาจารย์ J)

“น้อยเกินไป อยากให้ทางโรงเรียนมีเวลากับมันมากขึ้น เพราะว่าเวลาแค่คาบสองคาบไม่พอต่อสัปดาห์”

(นักเรียนชายคนที่ 3)

“คิดว่าไม่เพียงพอนะ เพราะมันมีแค่ 2 คาบเอง จากเดิมที่มี 4 คาบ”

(อาจารย์ I)

สาเหตุความล้มเหลวการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านสิ่งแวดล้อม เป็นสาเหตุที่เกิดจากปัญหา
สิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวผู้เรียน

ชุมชนที่อยู่อาศัย ชุมชนที่อยู่อาศัยของผู้เรียนไม่เอื้ออำนวยเนื่องจากไม่มีชาวต่างชาติอาศัยอยู่
“ไม่น่าจะมีนะคะ ไม่เคยได้ยินว่ามี แล้วโรงเรียนก็ไม่มีชาวต่างชาติด้วย”

(อาจารย์ I)

สื่อมวลชน รายการวิทยุ รายการโทรทัศน์ที่เป็นภาษาอังกฤษมีน้อย

“ส่งผลต่อการเรียน แต่ว่าเค้าไม่ค่อยสนับสนุนเท่าที่ควร รายการที่เกี่ยวกับภาษาบ้านเรามี
น้อยมาก เอาแต่วิทยุก็แล้วกัน จริง ๆ วิทยุเป็นสื่อง่าย ๆ ที่เราฟังได้ มันควรมีรายการที่ส่งผลทาง
ภาษาให้นักเรียน สัก 2-3 ช่องก็ยังดี แต่ยังไม่เคยได้ยินเลย”

(อาจารย์ G)

ตอนที่ 2 การสังเคราะห์ข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลรอง

ผลการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลรอง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง และ และผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลรอง ดังนี้

1. สาเหตุความล้มเหลวการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านตัวผู้เรียน เป็นสาเหตุที่เกิดจากปัญหา
ความรู้สึกลึกซึ้งที่มีต่อตัวผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำหรือความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวผู้ให้
ข้อมูลเอง

การไม่เข้าร่วมกิจกรรมนอกชั้นเรียน

“ไม่เข้าครับ หาเวลาไม่ค่อยได้ เพราะต้องทำการบ้าน”

(นักเรียนชายคนที่ 12)

“ไม่เข้า เพราะไม่มีเวลา มีงานที่ได้รับมอบหมายหรือการบ้าน”

(นักเรียนหญิงคนที่ 15)

การทำงานบ้าน

“พวกที่เรียนภาษาอังกฤษอ่อนก็จะเรียนเหมือนกัน แต่เค้าจะทำการบ้านไม่ค่อยจะได้
ก็จะมีลบกบ้างอะไรบ้าง”

(นักเรียนหญิงคนที่ 16)

“ครูที่เรียนกับครูชาวไทยจะบ่นว่าการบ้านเยอะมาก ๆ อะไรไม่รู้ แล้วเพื่อนที่เรียนอ่อน
จะไม่ค่อยทำการบ้าน”

(นักเรียนชายคนที่ 9)

ความกลัวการผิดพลาด

“เพราะเค้ากลัว กลัวที่จะพูด กลัวแบบเสียพูดออกไปแล้วจะผิด”

(นักเรียนหญิงคนที่ 18)

“เค้าก็ตอบนะคะ จะมีเพื่อนเค้าที่นั่งข้าง ๆ ค่อยบอกว่าจะต้องตอบว่าอย่างไร เค้าจะกลัวตอบผิด เค้าจะตอบในคอ อืม ๆ อ่า ๆ อะไรอย่างนี้ละ ”

(นักเรียนหญิงคนที่ 16)

“มันก็มีไม่กลัวกัน เพราะความกลัว กลัวเพื่อนหัวเราะ กลัวเค้าไม่เข้าใจ กลัวรูปประโยคจะถูกไหมเนี่ย”

(นักเรียนหญิงคนที่ 21)

“มีความรู้สึกที่ว่าทำไมค่อยได้ กลัว ไม่ค่อยสู้ กลัวที่จะแพ้คนอื่นอะ ไรอย่างนี้ อย่างเวลาตอบผิดก็มีความรู้สึกอายบ้าง”

(นักเรียนหญิงคนที่ 20)

“กลัวการพูดผิดหน่อย”

(นักเรียนหญิงคนที่ 7)

เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

“ผม..ตอน ม.ต้น ผมไม่ชอบ แบบมันเรียนยาก ผมไม่ชอบเลยอะ”

(นักเรียนชายคนที่ 13)

“ไม่ชอบ หนูว่าภาษาไทยง่ายกว่า”

(นักเรียนหญิงคนที่ 21)

“เหมือนหนูเกิดค่านิยมในตัวเอง หนูแอนตี้มันแล้ว คือภาษาอังกฤษมีไว้ที่โรงเรียนอย่างเดียว ถ้าสมมุติเจออังกฤษที่ไหนไกลได้ก็ไกลอะคะ เหมือนมันรู้สึกว่ามันไม่ใช่ภาษาเรา เราไม่เข้าใจ เราทำอะไรก็ไม่เข้าใจ เราพยายามแล้วเราก็มองไม่เข้าใจอะ”

(นักเรียนหญิงคนที่ 21)

“พ่อแม่ไม่ค่อยหวังมาก เพราะมันไม่ใช่ภาษาของบ้านเรา”

(นักเรียนหญิงคนที่ 20)

“ภาษาอังกฤษเค้าไม่สนใจอยู่แล้ว เพราะไม่เกี่ยวข้องกับอาชีพที่เค้าอยากทำ”

(นักเรียนชายคนที่ 10)

“คาดหวังเอาแค่สอบผ่านเวลาเรียน เค้าคิดว่าไม่ใช่ในชีวิตประจำวัน ไม่ได้เอาไปทำอะไร ก็ไม่ต้องใช้ เค้าคิดว่าเค้าจะไปประกอบอาชีพที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ”

(นักเรียนชายคนที่ 10)

“เพื่อนที่เรียนไม่รู้เรื่อง จะบ่นว่าฟังไม่รู้เรื่องและคิดว่าไม่ใช่ภาษาพ่อภาษาแม่”

(นักเรียนชายคนที่ 9)

“เป็นการปลูกฝังตั้งแต่เด็ก ๆ ว่าภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาพ่อภาษาแม่ ไม่เห็นถึงความสำคัญ”

(นักเรียนชายคนที่ 9)

“ไม่ชอบภาษาอังกฤษครับ ก็เลยไม่ชอบครูด้วย”

(นักเรียนชายคนที่ 11)

“ไม่ค่อยได้ใช้ เรียนไปก็ไม่รู้เรื่อง”

(นักเรียนชายคนที่ 11)

การขาดความใฝ่รู้ใฝ่เรียน

“หนูก็ว่าเค้าก็เกลียดด้วยอะคะ หนูก็ไม่แน่ใจ ก็.. ก็ อย่างงานอย่างเนี้ยอาจารย์เค้าให้งานมาก เค้าก็ไม่พยายามทำเลย”

(นักเรียนหญิงคนที่ 18)

“อาจจะเป็น เพราะ ส่วนหนึ่งอาจจะคล้ายผมที่แบบเป็นเพราะความที่ไม่เข้าใจ อังกฤษ เหมือนจะยาก แล้วผมเลือกที่จะพยายามเรียนรู้ มีเรียนพิเศษ พยายามทำความเข้าใจ แต่พวกนั้นแบบ ไม่รู้แล้วไม่รู้เลยดีกว่า ไม่พยายามค้นคว้าเพิ่มอะไรอย่างนี้ อย่างเล่นเกม เล่นเน็ต บางครั้งทำให้เรารู้เพิ่มจริง ๆ นะ ทางโรงเรียนก็อยากให้เด็กทุกคนได้ แต่อยู่ที่ตัวเด็กมากกว่า ผมคิดว่าเป็นที่ตัวของเค้ามากกว่า ก็อาจารย์สอนมากสอนเหมือนกันหมดบางคนได้บางคนไม่ได้”

(นักเรียนชายคนที่ 13)

“น่าจะเป็นเพราะไม่สนใจ หรือสนใจไม่มากเท่าไร น่าจะเป็นอันนี้”

(นักเรียนหญิงคนที่ 12)

“ไม่ใส่ใจมากกว่าคะ”

(นักเรียนหญิงคนที่ 13)

“ความไม่สนใจ เค้าไม่อยากจะเรียนภาษาอังกฤษ เค้าเลยไม่สนใจ เค้าคิดว่าเค้าเรียนอ่อนอยู่ตลอดเวลา แต่จริง ๆ แล้วเค้าไม่ได้เรียนอ่อน แต่จริง ๆ เค้าไม่สนใจ

(นักเรียนชายคนที่ 10)

“ไม่สนใจเรียน พออาจารย์มาสอนก็ไม่ตั้งใจเรียน พออาจารย์เค้าบ่น มันก็ไม่ชอบ”

(นักเรียนชายคนที่ 10)

“เพื่อนที่เรียนอ่อนจะไม่สนใจเรียน อาจจะเรียนไม่รู้เรื่อง หันไปคุยกับเพื่อน พอมันปิดการรับรู้ก็จบ”

(นักเรียนชายคนที่ 9)

“การขาดความเอาใจใส่ ก็ช่างมัน ก็เรายังคุยภาษาไทยได้”

(นักเรียนชายคนที่ 9)

“ไม่กลับไปทบทวน ก็ทำให้เค้าไม่เข้าใจ”

(นักเรียนหญิงคนที่ 15)

“ไม่ให้อ่านยาก แต่ผมไม่ตั้งใจเรียนมากกว่า มันก็เลยเรียนอะภาษาอังกฤษ”

(นักเรียนชายคนที่ 11)

พื้นฐานความรู้เดิมภาษาอังกฤษ

“ฐานเค้าไม่ดีมั้งคะ ค่ะ เค้าก็เลยไม่อยากเรียนเลย แล้ว... บางคนก็คิดว่าไหน ๆ มันก็ไม่ใช่เรื่องแล้ว แล้วก็เรียน ก็ไม่รู้เรื่อง ก็ไม่เรียนอย่างนี้”

(นักเรียนหญิงคนที่ 19)

“ก็น่าจะพื้นฐานเค้าไม่น่าจะค่อยดีเท่าไร ก็เพื่อนบางคนในห้องก็อ่านภาษาอังกฤษไม่ได้ อะคะ แต่บางคนก็อ่านได้ แต่แปลไม่ได้”

(นักเรียนหญิงคนที่ 18)

“หนูว่ามันมาจาก ความไม่เข้าใจเบื้องต้น ตั้งแต่แรกเลย มันก็เลยเหมือนมันไม่เข้าใจ ตั้งแต่แรก พอไปเห็นอะไรอย่างอื่นที่ยากขึ้นมันก็ไม่เอาเลย ท้อเลย

(นักเรียนหญิงคนที่ 16)

“ก็บางคนเขาก็ไม่เข้าใจตั้งแต่ที่แรก แล้วก็มาอัด ๆ ๆ เค้าก็ยังไม่ชอบใหญ่เลย เพราะตามไม่ทัน”

(นักเรียนหญิงคนที่ 17)

“พื้นฐานโรงเรียนแต่ละ โรงเรียน ก็ไม่เท่ากัน อาจจะแบบโรงเรียนนี้สอนไม่ดี ไม่ค่อยเอาใจใส่เด็ก ไม่ค่อยดูแลเด็ก ทำให้เรียนไม่รู้เรื่องมาตั้งแต่เล็ก โตขึ้นมาเรียนยากขึ้นก็ไม่รู้เรื่องใหญ่ แล้วก็ประกอบกับไม่ชอบด้วย”

(นักเรียนหญิงคนที่ 5)

“เค้าอาจจะพื้นฐานไม่ค่อยดี ทำให้เค้าไม่ค่อยชอบ พอมาเจอที่มันยากขึ้น ยากขึ้น ก็ไม่รู้เรื่องอีกก็เลยไม่ชอบ”

(นักเรียนหญิงคนที่ 6)

“หนูคิดว่าคนที่เรียนภาษาอังกฤษก็ต้องมีพื้นฐานภาษาอังกฤษที่ดีตั้งแต่ต้น คือในห้องที่เก่งส่วนใหญ่ เค้าจะเรียนโรงเรียนคริสต์ มาก่อน คือจะสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่อนุบาล แต่โรงเรียนรัฐส่วนใหญ่ก็จะพึ่งมาสอนตอน ป.3 ป.4 ป.5 ป.6 ประมานนี้ คือไม่ได้ปูพื้นฐานมาตั้งแต่ต้น”

(นักเรียนหญิงคนที่ 21)

“พื้นฐานของแต่ละคนไม่เท่ากันอะคะ โรงเรียนประถมแต่ละโรงเรียนจะสอนภาษาอังกฤษไม่เท่ากัน อย่างโรงเรียนหนูพอคาภาษาอังกฤษ เค้าไม่สอน เค้าให้ออกไปเล่น ไปเล่น”

(นักเรียนหญิงคนที่ 10)

“ตั้งแต่ต้น พอมาเรียนแล้วไม่เข้าใจ คือตั้งแต่ต้นพอเริ่มเรียนแล้วไม่เข้าใจก็เลยไม่อยากเรียนแล้วละ หนูว่าพื้นฐานมันสำคัญอะคะ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ไปเจออะไรมาบ้าง คือถ้าไปเจอประสบการณ์ที่ไม่ดี มันก็ฝังใจ แล้วไม่อยากจะอยู่กับมัน”

(นักเรียนหญิงคนที่ 21)

“พื้นฐานอะ คือไม่ได้เรียน คือไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่เล็ก ๆ คำศัพท์ก็ยังไม่ได้เลยก็เลยทำให้เรียนก็ยังไม่ชอบ เรียนไม่รู้เรื่อง ก็ยังไม่อยากเรียน สอนแบบนักเรียนตอบไม่ได้แล้วครูจะหงุดหงิด เพื่อนที่เรียนอ่อนจะมามีเพื่อน มาเครียด มันก็จะกดดันก็ยังไม่ตอบไม่ได้”

(นักเรียนหญิงคนที่ 20)

“พื้นฐานความรู้เดิมของเค้าละ”

(นักเรียนหญิงคนที่ 15)

“เค้าไม่รู้เรื่อง พอมาเรียนเค้าไม่รู้เรื่อง เค้าก็เลยไม่อยากเรียน”

(นักเรียนหญิงคนที่ 27)

เจตคติต่อครูผู้สอน

“ม.ต้น อ.เป็นคนที่มีรางวัล พุคเล่นกับเด็กได้ตลอด แต่ผมอะ ด้วยความที่ไม่ชอบอยู่แล้วเค้าจะได้อย่างไร เค้าจะสอนดี รางวัลอย่างไร ผมก็ ก็มันไม่ชอบอะ”

(นักเรียนชายคนที่ 13)

“พื้นฐานแต่ละคนไม่เท่ากัน พื้นฐานไม่ดี ไม่ได้ใช้ ก็จะกดดัน”

(นักเรียนหญิงคนที่ 12)

การใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน

“ไม่ค่อย..ไม่ได้ใช้เลย เป็นเพราะที่นี่ไม่มีชาวต่างชาติ”

(นักเรียนหญิงคนที่ 16)

“ก็ไม่ค่อยได้ใช้ ก็ไม่ได้ใช้อะคะ”

(นักเรียนหญิงคนที่ 17)

“ไม่ได้ใช้”

(นักเรียนหญิงคนที่ 26)

“ไม่ค่อยได้ใช้เท่าไร”

(นักเรียนหญิงคนที่ 15)

ความวิตกกังวล ความเครียด

“หนูไม่ชอบสถานการณ์ที่อาจารย์ถามเรียก เรียกใครให้ยืนขึ้นแล้วตอบ มันกดดัน แล้วมันจะเกร็ง แล้วเพื่อนก็จ้องว่าจะตอบได้ไหม แกล้งนะ”

(นักเรียนหญิงคนที่ 21)

“อาจารย์บางคนก็เครียดเกินไป หรือจะพยายามให้พูดมันออกมา แต่ความพยายามของอาจารย์ กลับส่งผลร้ายต่อนักเรียน พูดมันออกมาดีถูก จนอาจารย์เกิดน้ำโห เราก็เกร็ง มันพูดไม่ได้ ให้อ่านทำไง มีตอน ม.5 อาจารย์พยายามมาก จนเวลาเรียนทุกคนจะนั่งเกร็ง และมือเย็นเลยละ”

(นักเรียนหญิงคนที่ 21)

“สอนแบบนักเรียนตอบไม่ได้แล้วครูจะหงุดหงิด เพื่อนที่เรียนอ่อนจะมาบ่น มาเครียด มันก็จะกดดันก็ยังตอบไม่ได้”

(นักเรียนหญิงคนที่ 20)

“เพื่อนที่บ้านเค้าคาดหวัง เค้าจะเครียด ในห้องเรียนมีการเปรียบเทียบกันด้วย เวลาที่ตัวเองอ่อนแล้วพ่อแม่กดดัน แล้วก็รู้จักกับเพื่อนในห้องที่เก่งกว่า ดูลิ เค้ายังทำได้เลย คือแบบเหมือนไม่เข้าใจถูกของตัวเองถนัดในด้านไหน ซึ่งหนูคิดว่าแต่ละคนมีความถนัดไม่เหมือนกัน ซึ่งแม้เค้าอ่อนตรงนั้นแต่เค้าก็มีจุดเด่นในตัวของตัวเอง”

(นักเรียนหญิงคนที่ 20)

“เพื่อนที่เรียนอ่อนพ่อแม่เค้าก็ให้พยายามกว่านี้หน่อย บางทีเค้าก็เครียดบ้าง”

(นักเรียนหญิงคนที่ 21)

“เพื่อนก็กดดัน ค่ะแนนได้น้อยเกินไป พ่อแม่เค้าคิดว่ามันต้องได้มากกว่านี้ พ่อแม่เค้าพูดว่าส่งมาให้เรียนขนาดนี้แล้วก็ต้องเรียนให้ได้เยอะ ๆ”

(นักเรียนชายคนที่ 10)

“พ่อแม่เพื่อนเค้าจะคาดหวังสูง คือเค้าลำบากมาก่อนก็เลยคาดหวังไว้มาก เพื่อนก็จะมาบ่น มาพูดไปร้องไห้ไปก็มี บ่นว่าอึดอัด”

(นักเรียนชายคนที่ 9)

2. สาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษด้านผู้สอน เป็นสาเหตุที่เกิดจากปัญหาความรู้สึกลึกซึ้งที่ผู้เรียนมีต่อตัวครูผู้สอน และสาเหตุที่มาจากตัวครูผู้สอนเอง

พฤติกรรมการสอนของครู

“เค้าสอนยาก ผมไม่ค่อยรู้เรื่อง ถ้ายทอดไม่ดี หรือผมรับไม่ดี”

(นักเรียนชายคนที่ 13)

“ถ้าเปรียบเทียบกับม.ต้น ผมชอบม.ต้นมากกว่า ตอนนี เพราะ...เค้าก็ดีอะครับเค้าสอนเร็ว บางทีผมก็ไมทัน”

(นักเรียนชายคนที่ 13)

“ไม่ชอบอย่างที่เค้าสอนแกรมม่าแล้วเค้าก็พูด ๆ ๆ อย่างนี้ ง่วง”

(นักเรียนหญิงคนที่ 6)

“อาจารย์ที่บ่นมาก ๆ จะทำให้รู้สึกเรียนวิชานี้ไม่มีความสุข ไม่ชอบ ไม่อยากเรียน รู้สึกว่าเกลียดวิชานี้ที่สอนไปเลย”

(นักเรียนหญิงคนที่ 20)

“ครูสอนให้เรียนยาก งง”

(นักเรียนชายคนที่ 11)

บุคลิกภาพของครู

“ไม่ชอบครูที่เคร่งเครียด กดดันให้เด็กพูดภาษาอังกฤษ”

(นักเรียนหญิงคนที่ 21)

“ไม่ชอบครูที่ไม่อยากสอน เกรี้ยวกราดใส่นักเรียน โมโหเรื่องอื่นแล้วมาลงที่นักเรียน”

(นักเรียนหญิงคนที่ 8)

“เคร่งเครียด ดู”

(นักเรียนหญิงคนที่ 9)

การใช้สื่อการสอน

“ไม่ชอบให้ครูเขียนบนกระดานแล้วให้จดตาม”

(นักเรียนหญิงคนที่ 11)

สาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน
ช่วงเวลาในการฝึกทักษะ

“ไม่ อยากให้มันได้เยอะกว่านี้อะ เพราะรู้ว่าตัวเองก็ไม่เก่งภาษาอังกฤษ อยากให้มีเวลาฟัง พูด อ่าน เขียนให้เยอะขึ้น”

(นักเรียนหญิงคนที่ 5)

“ไม่พอ อาทิตย์หนึ่งเรียน 100 นาที ในคาบเรียนไม่พอ”

(นักเรียนหญิงคนที่ 10)

“น้อยมาก เวลาในการฝึกน้อยมากจริง ๆ”

(นักเรียนชายคนที่ 9)

“ไม่เพียงพอเท่าที่ควร”

(นักเรียนหญิงคนที่ 15)

“น่าจะมีเวลาในการฝึกมากกว่านี้ เวลานอกชั่วโมงเรียนก็ไม่ได้มีการใช้แล้ว”

(นักเรียนหญิงคนที่ 7)

“การฝึกทักษะไม่เพียงพอ”

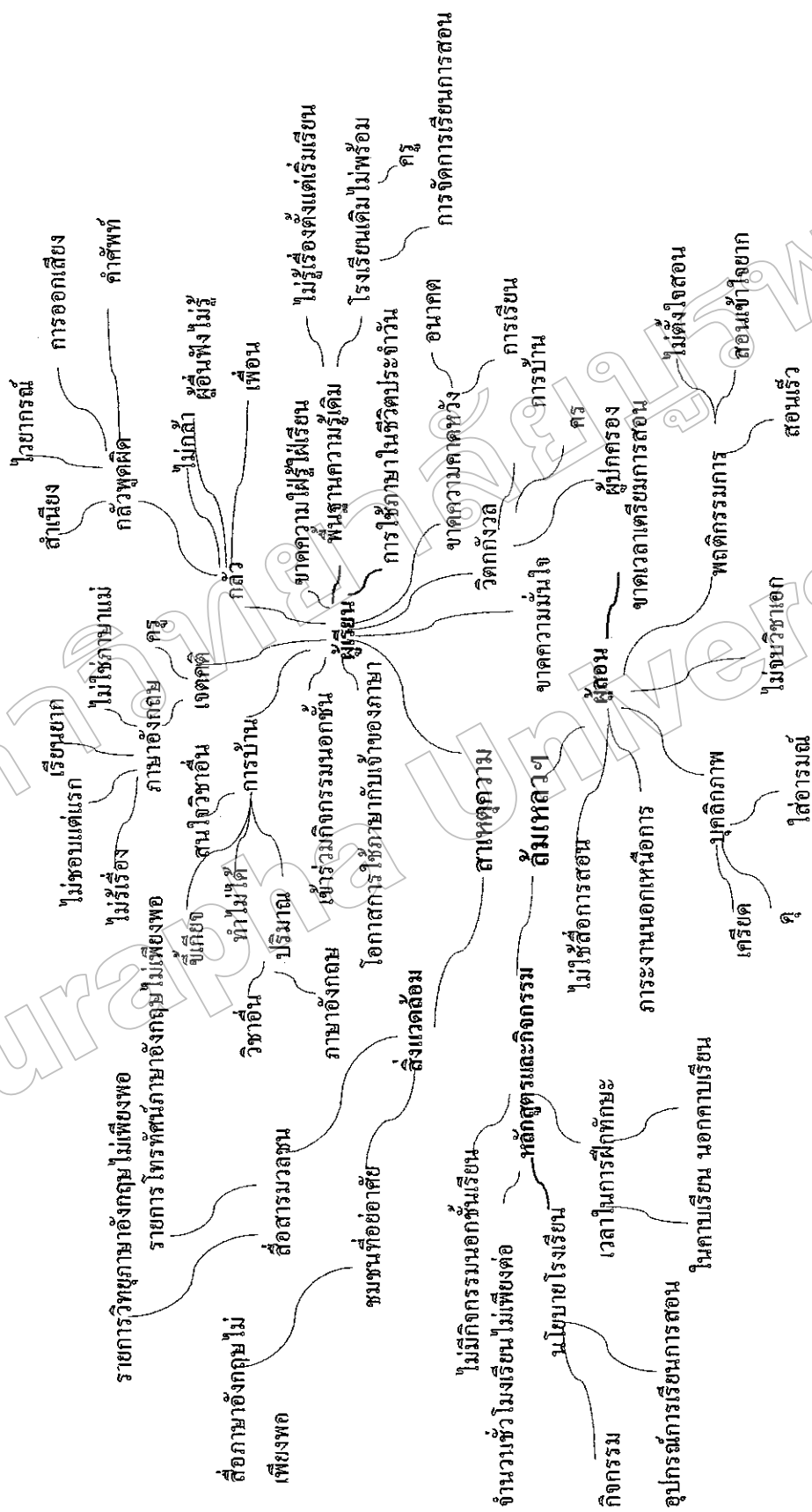
(นักเรียนหญิงคนที่ 8)

สาเหตุความล้มเหลวการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านสิ่งแวดล้อม เป็นสาเหตุที่เกิดจากปัญหา
สิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวผู้เรียน

ชุมชนที่อยู่อาศัย

“ไม่ค่อย..ไม่ได้ใช้เลย เป็นเพราะที่นี่ไม่มีชาวต่างชาติ”

(นักเรียนหญิงคนที่ 16)

ภาพที่ 4 แผนที่ความคิด (Mind Mapping) สาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นศึกษา ในจังหวัดชลบุรี